

“จงปลูกโลกให้ตื่น”

บรรดานักบวชชายหญิงผู้ถวายตนที่รักทั้งหลาย

ข้าพเจ้าเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงท่าน ในฐานะผู้สืบทอดตำแหน่งจากนักบุญเปโตร ผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบหมายภารกิจแห่งการยืนยันความเชื่อของพี่น้อง (เทียบ ลก 22:32) และในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นพี่น้องของท่าน เป็นผู้ถวายตนแด่พระเจ้าเช่นเดียวกับท่าน

ให้เราขอบพระคุณพระบิดาเจ้าด้วยกัน ผู้ทรงเรียกเราให้ติดตามพระเยซูเจ้า ในการปฏิบัติตามพระวรสารของพระองค์อย่างสมบูรณ์ และในการรับใช้พระศาสนจักร และเป็นพระองค์ผู้ทรงหลังพระจิตเจ้าในจิตใจของเรา พระจิตเจ้าผู้ประทานความชื่นชมยินดีแก่เรา และทำให้เราเป็นประจักษ์พยานถึงความรักและพระเมตตากรุณาของพระองค์แก่โลกทั้งมวล

ในการเป็นผู้สะท้อนความรู้สึกของพวกท่าน และของสมณกระทรวงเพื่อสถาบันชีวิตนักบวชและสมาคมชีวิตแพร่ธรรม ในโอกาสครบรอบ 50 ปี เอกสาร “Lumen Gentium” เกี่ยวกับพระศาสนจักร ซึ่งในบทที่ 6 กล่าวถึงนักบวช และเอกสาร “Perfectae Caritatis” ที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูชีวิตนักบวช ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเปิดปีชีวิตนักบวชขึ้น ซึ่งเริ่มต้นในวันที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014 ตรงกับอาทิตย์แรกของเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า และจะสิ้นสุดลงในวันฉลองการถวายพระเยซูเจ้าในพระวิหาร คือวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2016

หลังจากได้รับฟังสมณกระทรวงเพื่อสถาบันชีวิตนักบวชและสมาคมชีวิตแพร่ธรรมแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอชี้แจงจุดประสงค์สำหรับปีนี้ ซึ่งตรงกับที่นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 ทรงเสนอแก่พระศาสนจักรเมื่อตอนต้นสหัสวรรษที่ 3 ในพระสมณสาส์นเตือนใจ หลังการประชุมสมัชชาพระสังฆราช เรื่อง *ชีวิตผู้รับเจิม Vita Consecrata* ว่า “ท่านมิเพียงแต่จะต้องเตือนตนเองให้ระลึกถึงประวัติศาสตร์อันรุ่งโรจน์ และเล่าถึงประวัติศาสตร์ดังกล่าวเท่านั้น แต่ท่านยังมีประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ที่จะต้องสร้างขึ้นมาก! จงมองไปสู่อนาคต ซึ่งพระจิตเจ้าทรงส่งท่านไป เพื่อทรงกระทำสิ่งยิ่งใหญ่ร่วมกับท่านอีกมากมาย” (VC 110)

I. จุดประสงค์สำหรับปีนักบวช

1. จุดประสงค์ประการแรกคือ การมองดูอดีตด้วยความกตัญญู สถาบันของเราแต่ละแห่งเกิดจากประวัติศาสตร์อันมั่งคั่งของพระพรพิเศษ นับตั้งแต่ก่อตั้งคณะ พระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำและพระจิตของพระองค์ทรงเรียกบุคคลบางคนให้มาติดตามพระคริสตเจ้าอย่างใกล้ชิด โดยตีความพระวรสารในรูปแบบชีวิตที่พิเศษ และอ่านเครื่องหมายแห่งกาลเวลาด้วยสายตาแห่งความเชื่อ รวมทั้งตอบสนองความจำเป็นของพระศาสนจักรด้วยความคิดสร้างสรรค์ ประสบการณ์เมื่อแรกก่อตั้งคณะนั้น ภายหลังได้เจริญเติบโตและพัฒนาขึ้นร่วมกับสมาชิกอื่น ๆ ในบริบทใหม่ทั้งด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งก่อให้เกิดชีวิตรูปแบบใหม่ที่ทำให้พระพรพิเศษกลายเป็นกิจการ เกิดการเริ่มต้นสิ่งใหม่และงานเมตตาธรรมรูปแบบใหม่เหมือนดังเมล็ดพันธุ์ที่เติบโตกลายเป็นต้นไม้ที่แผ่กิ่งก้านสาขา

จึงเป็นการเหมาะสมที่ในระหว่างปีนี้ แต่ละคณะจะระลึกถึงการเริ่มต้นของคณะ และการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ เพื่อขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้ประทานพระพรมากมายแก่พระศาสนจักร ซึ่งทำให้พระศาสนจักรงดงาม และเปี่ยมไปด้วยกิจการดีต่าง ๆ (เทียบ LG 12)

การเล่าถึงประวัติศาสตร์ของตนเองเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของคณะ และยืนยันถึงเอกภาพของหมู่คณะ รวมทั้งสำนึกในการเป็นสมาชิกของคณะ การเล่าประวัติศาสตร์ของคณะมิใช่เป็นเรื่องการขุดค้นทางโบราณคดี หรือย้อนคิดถึงความหลังที่ไร้ประโยชน์ แต่เป็นการย้อนรอยเส้นทางของบรรพชนที่ผ่านมา เพื่อเก็บเกี่ยวประกายแห่งแรงบันดาลใจ อุดมคติ โครงการต่าง ๆ และคุณค่าที่ได้กระตุ้นท่านเหล่านั้น ซึ่งเป็นบรรดาผู้ก่อตั้งคณะและหมู่คณะรุ่นแรก ๆ นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยให้ตระหนักถึงวิธีการดำเนินชีวิตตามพระพรพิเศษในประวัติศาสตร์ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ที่พระพรพิเศษมอบให้ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่ต้องประสบ และผ่านพ้นมาได้อย่างไร เราอาจค้นพบความขัดแย้ง ซึ่งเป็นผลมาจากความอ่อนแอตามประสามนุษย์ หรือบางครั้งอาจเป็นการลืมนิติบางประการที่สำคัญของพระพรพิเศษ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นบทสอน และในเวลาเดียวกันเป็นเสียงเรียกให้กลับใจ

การเล่าถึงประวัติศาสตร์ของตนเอง เป็นการสรรเสริญถวายเกียรติแด่พระเจ้า และขอบพระคุณพระองค์สำหรับพระพรทุกประการ เราขอบพระคุณพระองค์เป็นพิเศษสำหรับ 50 ปีที่ผ่านมาหลังสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นลมฆานแห่งพระจิตเจ้าสำหรับพระศาสนจักรทั้งมวล โดยอาศัยสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 นี้เอง ที่ชีวิตนักบวชได้ริเริ่มเส้นทางที่ฟื้นฟูขึ้นใหม่ที่บังเกิดผล ซึ่งมีทั้งแสงสว่างและเงามืด และเป็นช่วงเวลาแห่งพระหรรษทานซึ่งมีพระจิตเจ้าประทับอยู่

ขอให้ปีนักบวชนี้เป็นโอกาสให้เรายืนยันด้วยความสุภาพต่อตนเองและด้วยความไว้วางใจ ในพระเจ้า องค์แห่งความรัก (เทียบ 1 ยน 4:8) และสารภาพความอ่อนแอของตน เพื่อมีประสบการณ์ถึงความรักที่เปี่ยมด้วยพระเมตตากรุณาของพระเจ้า และเป็นโอกาสให้ยืนยันด้วยความชื่นชมยินดีถึงความศักดิ์สิทธิ์และความมีชีวิตชีวาในบรรดาผู้ที่ได้รับเรียกให้ติดตามพระคริสตเจ้าในชีวิตนักบวช

2. นอกจากนี้ ปีนี้ยังเป็นการเรียกเราให้ดำเนินชีวิตในปัจจุบันด้วยความศรัทธาอย่างที่สุด การรำลึกอดีตด้วยความกตัญญู เป็นแรงผลักดันให้เรากระทำการกิจในมิติชีวิตนักบวชที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยการสดับฟังสิ่งที่พระจิตเจ้าตรัสแก่พระศาสนจักรในปัจจุบันด้วยความใส่ใจ

รูปแบบชีวิตนักบวชเกิดจากเสียงเรียกของพระจิตเจ้าให้ติดตามพระคริสตเจ้าตามที่พระองค์ทรงสอนไว้ในพระวรสาร (เทียบ PC 2) นับตั้งแต่เริ่มต้นชีวิตนักพรตในอาราม จนกระทั่งถึง “หมู่คณะใหม่ ๆ” ในปัจจุบัน สำหรับบรรดาผู้ก่อตั้งคณะทั้งชายและหญิง พระวินัยสูงสุดคือพระวรสาร ส่วนกฎเกณฑ์อื่น ๆ นั้นเป็นเพียงการแสดงออกถึงพระวรสารและเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์ อุดมคติของพวกเขาท่านคือพระคริสตเจ้า และการยึดติดกับพระองค์จนกระทั่งสามารถพูดได้พร้อมกันกับนักบุญเปาโลว่า “สำหรับข้าพเจ้า ชีวิตคือพระคริสตเจ้า” (ฟป 1:21) ข้อปฏิญาณของเราจะมีความหมายก็ต่อเมื่อนำไปปฏิบัติด้วยความรัก

ในปีนี้เราได้รับเรียกให้ตั้งคำถามต่อตัวเราเองว่า เราได้ปล่อยให้พระวรสารทำหายเราหรือไม่และอย่างไร เราได้ให้พระวรสารเป็นคู่มือ (vademeccum) สำหรับชีวิตของเราในแต่ละวัน และสำหรับการ

เลือกที่เราได้รับเรียกให้กระทำหรือไม่ สิ่งนี้เป็นข้อเรียกร้องที่ต้องกระทำอย่างจริงจังและด้วยความจริงใจ การอ่านพระวรสารเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ (แม้ว่าการอ่านและการศึกษาพระวรสารยังคงมีความสำคัญสูงสุดก็ตาม) และการรำพึงภาวนาก็ไม่เป็นการเพียงพอ (ซึ่งเรากระทำทุกวันด้วยความยินดี) พระเยซูเจ้าทรงขอร้องให้เรา นำพระวรสารไปปฏิบัติและดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระองค์

เรายังต้องถามตัวเราเองอีกว่า พระเยซูเจ้าทรงเป็นรักแรกและรักเดียวที่แท้จริงของเราหรือไม่เหมือนอย่างที่เราให้พระองค์ทรงเป็น เมื่อครั้งที่เราปฏิญาณถวายตน ด้วยวิธีนี้เท่านั้นที่เราจะสามารถและต้องรักบุคคลแต่ละคนที่เราพบปะบนหนทางของเรา ในความจริงและด้วยความเมตตากรุณา เพราะเราได้เรียนรู้จากพระองค์ว่าความรักคืออะไร และเราจะรักอย่างไร เรา รู้จักรัก เพราะเรามีใจเหมือนพระหทัยของพระองค์

บรรดาผู้ก่อตั้งคณะของเราทั้งชายและหญิง ต่างรู้สึกถึงความเมตตาสงสารอย่างพระเยซูเจ้า ทรงรู้สึก เมื่อพระองค์ทรงเห็นฝูงชนที่กระจัดกระจายเหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง เช่นเดียวกับพระเยซูเจ้า ผู้ทรงมีพระทัยเมตตาสงสารได้ตรัสพระวาจา ทรงรักษาบรรดาผู้ป่วย ทรงเลี้ยงอาหารและทรงมอบชีวิตของพระองค์เอง บรรดาผู้ก่อตั้งคณะต่างก็กระทำเช่นเดียวกันนี้ พระจิตเจ้าทรงส่งพวกท่านให้มารับใช้มนุษยชาติ ในลักษณะต่าง ๆ ที่หลากหลาย อาทิ การภาวนาวิงวอน การเทศน์สอนพระวรสาร การสอน คำสอน การให้การศึกษ การรับใช้คนยากจนและผู้ป่วย ... จินตนาการแห่งเมตตาธรรมนั้นไม่รู้จักข้อจำกัด แต่รู้จักเปิดเส้นทางมากมายเพื่อที่จะนำลมปราณแห่งพระวรสารเข้าสู่วัฒนธรรมและบริบททางสังคมที่หลากหลายมากที่สุด

ปีนักบวชนี้จะตั้งคำถามเราถึงความซื่อสัตย์ต่อพันธกิจที่เราได้รับมอบหมาย กล่าวคือ ภาระหน้าที่ กิจการและการเป็นอยู่ของเราได้ตอบสนองต่อสิ่งที่พระจิตเจ้าทรงเรียกร้องจากบรรดาผู้ก่อตั้งคณะของเราหรือไม่ และกิจการเหล่านี้ได้รับการปรับให้เข้ากับสังคมและพระศาสนจักรในปัจจุบันหรือไม่ มีบางสิ่งบางอย่างที่เราต้องเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เรามีความรักต่อผู้คนและใกล้ชิดกับพวกเขา จนสามารถร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพวกเขา เพื่อเข้าใจความต้องการของพวกเขาอย่างแท้จริง และมีส่วนร่วมในการตอบสนองพวกเขาได้หรือไม่ นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 ได้ตรัสไว้ว่า “ความใจกว้างและการปฏิเสธตนเองของบรรดาผู้ก่อตั้งคณะ จะต้องนำทางพวกท่านทั้งหลาย ซึ่งเป็นบุตรฝ่ายจิต ให้ธำรงรักษาพระพรพิเศษของบรรดาผู้ก่อตั้งคณะไว้อย่างมีชีวิตชีวาพร้อมกับพลังของพระจิตเจ้า ในลักษณะเดียวกับที่ได้กระดุนบรรดาผู้ก่อตั้งคณะ พวกท่านต้องสานต่อและปรับตัวโดยไม่สูญเสียคุณลักษณะที่แท้จริง เพื่อรับใช้พระศาสนจักร และนำไปสู่การสร้างพระอาณาจักรของพระองค์อย่างสมบูรณ์”

การรำลึกถึงต้นกำเนิดของคณะ ทำให้องค์ประกอบของโครงการชีวิตนักบวชปรากฏชัดเจนขึ้น บรรดาผู้ก่อตั้งคณะทั้งชายและหญิง ได้รับแรงบันดาลใจจากเอกภาพของอัครสาวกทั้ง 12 คนที่อยู่รอบ ๆ พระเยซูเจ้า และจากความเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของคริสตชนกลุ่มแรก ๆ ที่กรุงเยรูซาเล็ม ในการให้ชีวิตแก่หมู่คณะของตน แต่ละคนจึงปรารถนาเป็นแบบอย่างตามพระวรสาร คือมีจิตใจและวิญญานเดียวกัน และชื่นชมยินดีในการประทับอยู่ของพระเจ้า (เทียบ PC 15)

การดำเนินชีวิตปัจจุบันด้วยความรัก หมายถึงการเป็น “ผู้เชี่ยวชาญความเป็นหนึ่งเดียว” “เป็นพยานและผู้สร้างโครงการความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งเป็นจุดหมายสูงสุดในประวัติศาสตร์มนุษย์ ตามพระ

ประสงค์ของพระเจ้า ในสังคมที่มีการเผชิญหน้ากัน และมีวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่อยู่ร่วมกันมีการดูถูกผู้ อ่อนแอและมีความไม่เท่าเทียมกัน เราได้รับเรียกให้เป็นแบบอย่างที่ดีของหมู่คณะที่ตระหนักถึง ศักดิ์ศรีของแต่ละคน และแบ่งปันพระพรที่แต่ละคนได้รับ เพื่อดำเนินชีวิตความสัมพันธ์ฉันพี่น้อง

ดังนั้น ขอให้เราเป็นบุรุษและสตรีแห่งความเป็นหนึ่งเดียว ให้เราดำเนินชีวิตด้วยความกล้าหาญ ญ ที่ซึ่งมีความแตกแยก และความตึงเครียด และให้เราเป็นเครื่องหมายที่น่าเชื่อถือในการประทับอยู่ของ พระจิตเจ้า ผู้ประทานความรักเพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน (เทียบ ยน 17:21) ให้เราดำเนินชีวิตอย่าง มีความหมายลึกซึ้งในการพบปะ (mystique de la rencontre) กล่าวคือ “มีความสามารถที่จะรับฟังผู้อื่น และแสวงหาหนทางและวิธีการร่วมกัน” โดยให้ความสัมพันธ์แห่งความรักในพระตรีเอกภาพ ซึ่งเป็น ต้นแบบของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทุกประเภทนั้น ได้ส่องสว่างเรา (เทียบ 1 ยน 4:8)

3. ให้เราโอบกอดอนาคตด้วยความหวัง นี่คือจุดประสงค์ประการที่ 3 ของปีนี้ เราทราบดีว่าชีวิต นักบวชต้องประสบปัญหาอุปสรรคในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กระแสเรียกที่ลดลง ความชราภาพ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในโลกตะวันตก ปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเกิดจากวิกฤตการเงินระดับโลก ข้อท้าทายของความเป็น นานาชาติ และโลกาภิวัตน์ การประจัญล่อลวงในเรื่องสัมพัทธนิยม (relativisme) การกีดกันทางสังคม และการไม่มีตัวตนในสังคม ... ในความไม่แน่นอนเหล่านี้เองที่เราต้องอยู่ร่วมกับผู้คนในยุคสมัยของเรา และให้ความหวังของเรากลายเป็นกิจการซึ่งเป็นผลจากความเชื่อในพระเจ้าแห่งประวัติศาสตร์ ผู้ยังทรง ย้ำแก่เราว่า “อย่ากลัวเลย... เพราะเรายู่กับท่าน” (ยรม 1:8)

4. ความหวังที่เราพูดถึงนี้ มิได้มีพื้นฐานอยู่บนตัวเลขหรือกิจการงาน แต่อยู่ในพระองค์ผู้ที่เรา มอบความไว้วางใจ (เทียบ 2 ทธ 1:12) และสำหรับพระองค์ “ไม่มีสิ่งใดเป็นไปไม่ได้” (ลก 1:37) ณ ที่ซึ่ง ความหวังไม่ทำให้ผิดหวัง และทำให้ชีวิตนักบวชยังคงบันทึกประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ต่อไปในอนาคต ซึ่งเราต้องเฟื่องสายตา และตระหนักว่าพระจิตเจ้าทรงผลักดันเราไปหาพระองค์ และพระองค์ยังทรง กระทำสิ่งยิ่งใหญ่พร้อมกับเรา

จงอวยอ้อมแพ้ต่อการประจัญของตัวเลขและความมีประสิทธิภาพ อย่าไว้วางใจในพลังกำลังของ ตนเอง ให้เราพิจารณาชีวิตของเราในขณะนี้ปัจจุบันด้วยความระแวดระวัง ข้าพเจ้าขออย่าเตือนท่าน พร้อมกับพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ว่า “ท่านจงอย่าเป็นหนึ่งเดียวกับประกาศที่ทำนายถึงจุดจบ หรือ กล่าวถึงชีวิตนักบวชที่ไร้ความหมายในพระศาสนจักรปัจจุบัน แต่ให้เราสวมองค์พระเยซูคริสตเจ้า และ อาวุธแห่งความสว่าง ดังที่นักบุญเปาโลกล่าวเชื่อเชิญไว้ให้ตื่นเฝ้าและระแวดระวัง” (เทียบ รม 13:11-14) ให้เราก้าวเดินต่อไปบนหนทางของเรา ด้วยความไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่านที่เป็นหนุ่มสาวว่า พวกท่านเป็นของขวัญเพราะท่านดำเนินชีวิต นักบวชอย่างแข็งขันในคณะของท่าน ด้วยการให้ความร่วมมืออย่างมีชีวิตชีวาและตอบรับด้วยน้ำใจ กว้างขวาง ในขณะเดียวกัน ท่านเป็นอนาคตเพราะท่านได้รับเรียกให้เป็นผู้นำในชีวิต ทั้งในด้านการ อบรมการรับใช้ และในพันธกิจของหมู่คณะ และในปีนี้ พวกท่านจะเป็นผู้นำในการเสวนากับบุคคลที่เป็น สมาชิกรุ่นก่อน ๆ ในความเป็นหนึ่งเดียวกันฉันพี่น้อง ท่านจะได้รับประสบการณ์แห่งปรีชาญาณ และใน เวลาเดียวกัน ท่านจะนำเสนออุดมคติใหม่ ๆ การท้าทาย และมอบความกระตือรือร้นของท่าน เพื่อสร้าง

รูปแบบใหม่ ๆ ของการดำเนินชีวิตตามพระวรสาร และการตอบสนองที่ปรับให้เข้ากับข้อเรียกร้องในการเป็นประจักษ์พยาน และการประกาศพระวรสาร

ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่ได้ทราบว่า พวกท่านจะมีโอกาสชุมนุมกันในระหว่างพวกท่านนักบวชผู้เยาว์ ทั้งหญิงและชายจากคณะต่าง ๆ ขอให้การพบปะนี้เป็นหนทางสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกัน การสนับสนุนซึ่งกันและกัน และเอกภาพ

II ความคาดหวังสำหรับปีนักบวช

ข้าพเจ้าคาดหวังสิ่งใดจากปีนักบวช- ปีแห่งพระหรรษทาน

1. ขอให้สิ่งที่ข้าพเจ้าเคยพูดไว้เป็นจริง คือ “ที่ใดมีนักบวช ที่นั่นย่อมมีความชื่นชมยินดี” ขอให้ เราได้รับประสบการณ์และแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงสามารถเติมเต็มจิตใจของเรา และทำให้เรามีความสุขได้ โดยไม่ต้องแสวงหาความสุขในรูปแบบอื่น ๆ และขอให้ภราดรภาพที่แท้จริงซึ่งดำเนินอยู่ใน หมู่คณะของเรานั้น หล่อเลี้ยงความชื่นชมยินดีของเรา ขอให้การอุทิศตนของเราในการรับใช้พระศาสนจักร ครอบครัว เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนยากจน ช่วยให้มีชีวิตของเราสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอให้ในบรรดาพวกเราไม่มีใบหน้าที่เศร้าหมอง ไม่มีบุคคลที่มีอารมณ์ขุ่นเคืองไม่พอใจ เช่นเดียวกับบุคคลทั่ว ๆ ไป เราย่อมมีปัญหาอุปสรรค เช่น ความผิดหวัง โรคภัยไข้เจ็บ พลังกำลังที่ลดลงเนื่องจากความชรา แต่ในบรรดาสิ่งเหล่านี้ เราจะต้องพบ “ความชื่นชมยินดีที่เต็มเปี่ยม” เรียนรู้ที่จะพบพระพักตร์ของพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นเหมือนเราในทุกสิ่ง และดังนั้น เราจึงจะมีความชื่นชมยินดีเหมือนพระองค์ เพราะความรักที่ทรงมีต่อเรา พระองค์มิได้ทรงปฏิเสธที่จะแบกรับกางเขน

ในสังคมที่เน้นวัฒนธรรมการมีประสิทธิภาพ การแสวงหาสุขภาพที่ดี ความสำเร็จ และกีดกันคนยากจนและผู้พ่ายแพ้ เราต้องเป็นพยานถึงความจริงของข้อความในพระคัมภีร์ที่ว่า “ข้าพเจ้าอ่อนแอ เมื่อใด ข้าพเจ้าก็ยอมเข้มแข็งเมื่อนั้น” (2 คร 12:10)

สิ่งที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ในสมณสาส์นเตือนใจเรื่องความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร (Evangeli Gaudium) ซึ่งอ้างถึงบทเทศน์ของพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ว่า “พระศาสนจักรมิได้เติบโตด้วยการเปลี่ยนศาสนา แต่ด้วยการตั้งสัตยาธิษฐาน” (ข้อ 14) สิ่งนี้ใช้ได้กับชีวิตนักบวช ใช่แล้ว ชีวิตนักบวชมิได้เติบโตขึ้นด้วยการรณรงค์หากระแสเรียกอย่างงดงาม แต่ด้วยการตั้งสัตยาธิษฐานบรรดาเยาวชนที่เราพบปะ และพวกเขา ได้เห็นว่าเราเป็นบุรุษและสตรีที่มีความสุข เช่นเดียวกัน ประสิทธิภาพในงานแพร่ธรรมนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับผลที่เกิดขึ้นหรือวิธีการที่ได้ผลดี แต่เป็นชีวิตของท่านที่ต้องเป็นการประกาศ เป็นชีวิตที่ปรากฏให้เห็นถึงความชื่นชมยินดี และความมั่งคั่งของการดำเนินชีวิตตามพระวรสาร ในการติดตามพระคริสตเจ้า

ข้าพเจ้าขอย้ำเตือนท่านในสิ่งที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในวันก่อนสมโภชพระจิตเจ้าว่า “คุณค่าของพระศาสนจักรคือการดำเนินชีวิตตามพระวรสาร และการเป็นประจักษ์พยานถึงความเชื่อของเรา พระศาสนจักรเป็นเกลือของแผ่นดิน เป็นแสงสว่างของโลก ได้รับเรียกให้เป็นเชื้อแป้งของพระอาณาจักรพระเจ้าในสังคม และจะเป็นเช่นนี้ได้ก็โดยการเป็นประจักษ์พยานถึงความรักอันพี่น้องความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และการแบ่งปันกัน” (18 พฤษภาคม ค.ศ. 2013)

2. ข้าพเจ้าคาดหวังว่า “ท่านจะปลุกโลกให้ตื่นขึ้น” เพราะเอกลักษณ์ที่แสดงชีวิตนักบวชคือการเป็นประกาศก ข้าพเจ้าได้กล่าวแก่บรรดามหาธิการว่า “การดำเนินชีวิตตามพระวรสารอย่างแท้จริง มิใช่สำหรับเฉพาะนักบวชเท่านั้น แต่เป็นข้อเรียกร้องสำหรับทุกคน แต่บรรดานักบวชเป็นผู้ติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าในลักษณะพิเศษ คือด้วยวิธีการเชิงประกาศก” และนี่คือข้อเรียกร้องประการแรกคือ “การเป็นประกาศกคือการเป็นประจักษ์พยานว่า พระเยซูเจ้าทรงดำเนินชีวิตบนแผ่นดินนี้ได้อย่างไร นักบวชจะต้องไม่ปฏิเสธการเป็นประกาศก” (29 พฤศจิกายน ค.ศ. 2013)

ประกาศกได้รับจากพระเจ้าซึ่งความสามารถที่จะวินิจฉัยวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ที่เขาดำเนินชีวิตอยู่ และตีความเหตุการณ์ต่าง ๆ เขาเป็นเหมือนคนคนยามที่ตื่นเฝ้าในเวลากลางคืน และรู้ว่ารุ่งเช้าจะมาถึงเมื่อไร (อสย 21:11-12) เขารู้จักพระเจ้าและรู้จักเพื่อนมนุษย์พี่น้องชายหญิงของเขา เขาสามารถวิเคราะห์แยกแยะและประณามความชั่วร้ายของบาปและความอยุติธรรม เพราะเขาเป็นอิสระ เขาต้องไม่ตอบสนองเจ้านายคนอื่น ๆ นอกเหนือไปจากพระเจ้า เขาไม่สนใจสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากพระเจ้า โดยทั่วไปประกาศกจะอยู่เคียงข้างคนยากจนและผู้อ่อนแอ เพราะพระเจ้าเองทรงอยู่เคียงข้างพวกเขา

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงคาดหวัง ไม่ใช่ให้ท่านดำรงไว้ซึ่ง “อุดมคติ” แต่ให้ท่านรู้จักสร้าง “สถานที่อื่น ๆ” ซึ่งเหตุผลแห่งพระวรสารดำรงอยู่ได้คือ การให้ตนเอง ภาวะทรภาพ การต้อนรับความหลากหลายและความรักซึ่งกันและกัน เมตตาดာธรรมและความคิดสร้างสรรค์ในพระพรพิเศษต่าง ๆ ได้ก่อให้เกิดอารามนักพรต หมู่คณะ ศูนย์อบรมฟื้นฟูจิตใจ โรงเรียน โรงพยาบาล สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานที่เหล่านี้ยังคงก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งกลายเป็นเชื้อเพลิงของสังคมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระวรสาร เป็น “เมืองที่ตั้งอยู่บนภูเขา” ซึ่งพูดถึงความจริงและพละทานุภาพในพระวาจาของพระเยซูเจ้า

บางครั้งเหมือนเช่นที่เกิดกับประกาศกเอลีและโยนาห์ซึ่งถูกประจัญให้หลบหนี และหลีกเลี่ยงภาระการเป็นประกาศก เพราะเป็นสิ่งที่เรียกร้องจากพวกเขามากเกินไป หรือเพราะเขาผิดหวังจากผลที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ประกาศกรู้ดีว่าเขาไม่เคยอยู่เพียงลำพัง เขาก็เช่นกัน พระเจ้าตรัสแก่เราด้วยความมั่นใจ เหมือนที่ตรัสแก่ประกาศกเยเรมีย์ว่า “*อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับท่าน เพื่อปกป้องท่าน*” (ยรม 1:8)

3. บรรดานักบวชชายหญิงได้รับเรียกให้เป็น “ผู้เชี่ยวชาญความเป็นหนึ่งเดียว” ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงคาดหวังว่า จิตตารมณ์ความเป็นหนึ่งเดียวจะกลายเป็นความจริง และท่านอยู่เป็นอันดับแรกที่จะตอบรับข้อท้าทายซึ่งปรากฏอยู่ต่อหน้าท่านในสหัสวรรษใหม่นี้ โดยการทำให้พระศาสนจักรเป็นบ้านและโรงเรียนแห่งความเป็นหนึ่งเดียว ข้าพเจ้ามั่นใจว่า ในระหว่างปีนี้ ท่านจะทำงานด้วยความจริงใจ เพื่อให้อุดมคติแห่งภาวะทรภาพของบรรดาผู้ก่อตั้งคณะเติบโตขึ้นในทุกระดับ ก่อนอื่นความเป็นหนึ่งเดียวกันต้องเกิดขึ้นภายในบ้านแต่ละแห่งของคณะ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเชิญท่านให้อ่านบทเทศน์ของข้าพเจ้าที่ย้าเตือนบ่อย ๆ ว่า การวิพากษ์วิจารณ์ การพุดจาไร้สาระ ความอิจฉาริษยา และการเป็นศัตรูกัน เป็นทัศนคติที่ไม่มีสิทธิจะอยู่ในบ้านของเรา อย่างไรก็ตาม หนทางแห่งเมตตาดารมซึ่งเปิดออกต่อหน้าเราไม่มีที่สิ้นสุด เพราะเป็นการต้อนรับและการเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ความเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งในด้านวัตถุ

และด้านจิตใจ การตักเตือนกันฉันพี่น้อง การเคารพบุคคลที่ย่อนแอที่สุด ... นี่คือการหมายลึกซึ้งแห่งการอยู่ร่วมกัน ซึ่งทำให้ชีวิตของเราเป็น “การจาริกแสวงบุญที่ศักดิ์สิทธิ์” เราต้องถามตัวเองเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในระหว่างบุคคลที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน โดยตระหนักว่าหมู่คณะของเราต้องเป็นนานาชาติมากขึ้นเสมอ เราจะทำอะไรให้แต่ละคนแสดงออก และได้รับการต้อนรับในพระพรที่เขามี และเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าคาดหวังว่า ความเป็นหนึ่งเดียวกันในระหว่างสมาชิกของคณะต่าง ๆ จะเติบโตขึ้นด้วย ในปีนี้จึงเป็นโอกาสที่จะก้าวออกจากเขตแดนคณะของตนด้วยความกล้าหาญ เพื่อสร้างโครงการร่วมกัน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับโลก เกี่ยวกับเรื่องการอบรม การประกาศพระวรสาร และการช่วยเหลือทางสังคม โดยอาศัยวิธีนี้ การเป็นประจักษ์พยานเชิงประกาศที่แท้จริงจึงจะเกิดผลมากที่สุด ความเป็นหนึ่งเดียวกันและการพบปะระหว่างพระพรพิเศษและกระแสเรียกที่แตกต่างกัน เป็นหนทางแห่งความหวัง ไม่มีใครสร้างอนาคตได้เพียงลำพัง หรือด้วยพลังกำลังของตนเองเท่านั้น แต่ด้วยการยอมรับในความจริงว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันนำไปสู่การพบปะ การเสวนา การรับฟัง ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะป้องกันเราให้พ้นจากโรคการอ้างอิงพึงพิงแต่ตนเอง (l'autoréférentialité)

ในเวลาเดียวกันชีวิตนักบวชได้รับเรียกให้รวมพลังบรรดากระแสเรียกต่าง ๆ ของพระศาสนจักร โดยเริ่มจากพระสงฆ์และฆราวาส เพื่อ “พัฒนาจิตตารมณ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียว” ก่อนอื่น ภายในพวกเขาเอง ในหมู่คณะของพระศาสนจักรและเหนือเขตแดนพระศาสนจักร

4. ข้าพเจ้ายังคาดหวังจากท่านในสิ่งที่ข้าพเจ้าขอจากสมาชิกทุกคนของพระศาสนจักร คือ การออกจากตนเอง เพื่อไปยังชายขอบของสังคม “จงไปทุกหนแห่งในโลก” เป็นพระดำรัสสุดท้ายที่พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศาสนุศิษย์ของพระองค์ และพระองค์ยังคงตรัสแก่เราทุกคนในวันนี้ (เทียบ มธ 16:15) นี่คือนสิ่งที่มนุษยชาติทั้งมวลรอคอย ทั้งผู้ที่สูญเสียความหวัง หรือครอบครัวที่ประสบปัญหา เด็ก ๆ ที่ถูกทอดทิ้ง เยาวชนที่อนาคตของเขาถูกปิดกั้น บรรดาผู้ป่วยและผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง หรือเศรษฐกิจที่มีทรัพย์สินมากมายแต่จิตใจว่างเปล่า รวมทั้งผู้คนที่แสวงหาความหมายของชีวิตและกระหายพระเจ้า

พวกท่านจงอย่าปล่อยให้การทะเลาะวิวาทเล็ก ๆ น้อย ๆ ในบ้านมาปิดกั้นพวกท่านเอง อย่าปล่อยให้ตนเองถูกคุมขังอยู่ในปัญหาของท่าน ปัญหาเหล่านี้จะคลี่คลายเอง หากท่านออกไปช่วยแก้ไขปัญหาของผู้อื่น และประกาศข่าวดี ท่านจะพบชีวิตเมื่อท่านให้ชีวิต ท่านจะพบความหวังเมื่อท่านมอบความหวังให้แก่ผู้อื่น และท่านจะพบความรักเมื่อท่านรักผู้อื่น

ข้าพเจ้าคาดหวังให้พวกท่านต้อนรับบรรดาผู้ลี้ภัย ไกล่ชิดกับคนยากจน มีความคิดสร้างสรรค์ในการสอนคำสอน ในการประกาศพระวรสาร และในการแนะนำชีวิตภาวนา นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังหวังให้มีการปรับโครงสร้างต่าง ๆ การใช้สถานที่ในอารามเพื่อตอบสนองข้อเรียกร้องในปัจจุบัน รับใช้การประกาศพระวรสารและงานเมตตาธรรมมากยิ่งขึ้น และให้มีการปรับกิจการงานต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น

5. ข้าพเจ้าคาดหวังว่ารูปแบบชีวิตนักบวช จะเป็นการตั้งคำถามถึงสิ่งที่พระเจ้าและมนุษยชาติในปัจจุบันร้องขอ อารามนักพรตและหมู่คณะที่เน้นการพิศเพ่งภาวนาอาจมีการพบปะกันหรือติดต่อกันมากขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตการภาวนา และทำอย่างไรจึงจะเติบโตขึ้นในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักร การคำจูนคริสตชนที่ถูกเบียดเบียน การต้อนรับและเป็นเพื่อนร่วมทางกับผู้แสวงหาชีวิตฝ่ายจิตที่เข้มขัน หรือผู้ที่ต้องการการคำจูนด้านจิตใจหรือวัตถุ คณะเมตตาธรรมซึ่งอุทิศตนในการสอนเรียน การส่งเสริมวัฒนธรรม และการประกาศพระวรสาร หรืองานอภิบาล รวมทั้งสถาบันฆราวาสที่กระจายอยู่ในโครงสร้างทางสังคม ก็สามารถทำเช่นนี้ได้ จินตนาการของพระจิตเจ้าก่อให้เกิดรูปแบบชีวิตและกิจการที่หลากหลายซึ่งเราไม่สามารถจำแนกออกเป็นประเภท หรือจัดให้อยู่ในโครงสร้างสำเร็จรูปได้ อย่างไรก็ตาม ในปีนี้ เราจะต้องไม่ละเลยการพิสูจน์ให้เห็นอย่างจริงจังเกี่ยวกับชีวิตนักบวชในชีวิตของพระศาสนจักร และวิธีการที่จะตอบสนองความต้องการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวเราอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการตอบสนองเสียงร้องขอของคนยากจน ด้วยความใส่ใจต่อความต้องการของโลก และด้วยความอ่อนน้อมต่อแรงดลใจของพระจิตเจ้าเท่านั้น ที่ปีนักบวชจะกลายเป็นเวลาที่เหมาะสม (Karios) อย่างแท้จริง และเป็นเวลาของพระเจ้าที่เปี่ยมด้วยพระหรรษทาน และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

III ขอบฟ้าแห่งปีนักบวช

1. นอกเหนือจากบรรดานักบวชแล้ว ข้าพเจ้าเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงบรรดาฆราวาสด้วยเช่นกัน เพราะฆราวาสมีส่วนในการแบ่งปันอุดมคติ จิตตารมณ์และพันธกิจร่วมกัน คณะนักบวชบางคณะมีธรรมเนียมประเพณีเก่าแก่ในเรื่องนี้ บางคณะเพิ่งมีประสบการณ์ได้ไม่นาน ในแต่ละครอบครัวชีวิตนักบวชย่อมมีอีกครอบครัวหนึ่งที่กว้างกว่า คือครอบครัวแห่งพระพรพิเศษ ซึ่งรวมเอาหลาย ๆ คณะที่มีพระพรพิเศษเดียวกันมาอยู่ด้วยกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บรรดาคริสตชนฆราวาสที่รู้สึกว่าคุณได้รับเรียกให้มีส่วนร่วมในความเป็นจริงแห่งพระพรพิเศษเดียวกันนี้ ข้าพเจ้าขอเป็นกำลังใจให้บรรดาฆราวาสใช้เวลาในปีนักบวชนี้เป็นช่วงเวลาแห่งพระหรรษทาน ที่จะทำให้ท่านตระหนักถึงพระพรที่ได้รับ และเฉลิมฉลองพระพรนี้ พร้อมกับ “ครอบครัว” ทั้งหลาย เพื่อเติบโตและตอบสนองเสียงเรียกของพระจิตเจ้าในสังคมร่วมสมัยนี้ ในปีนี้ จะมีบางโอกาสที่นักบวชของสถาบันต่าง ๆ มาพบปะกัน ขอให้ท่านที่เป็นฆราวาสมาร่วมพบปะด้วย ในฐานะเป็นการแสดงออกถึงพระพรของพระเจ้า เพื่อจะได้รู้จักประสบการณ์ของกลุ่มฆราวาสอื่น ๆ และเพื่อส่งเสริมคำจูนซึ่งกันและกัน

2. ปีนักบวชนี้มีได้เกี่ยวข้องกับเฉพาะผู้ถวายตนเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับพระศาสนจักรทั้งหมด ข้าพเจ้าเขียนถึงประชากรคริสตชน เพื่อให้ตระหนักมากยิ่งขึ้นถึงพระพรนี้ คือการมีอยู่ของชีวิตนักบวชซึ่งเป็นทายาทของนักบุญผู้ยิ่งใหญ่ที่ก่อให้เกิดประวัติศาสตร์ของคริสต์ศาสนา พระศาสนจักรจะเป็นเช่นไร หากปราศจากนักบุญเบเนดิกต์และนักบุญบาซิล นักบุญออกัสตินและนักบุญเบอร์นาร์ดี นักบุญฟรังซิสและนักบุญดอมินิก นักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลาและนักบุญเทเรซาแห่งอาวิลา นักบุญอังเยลาแห่งเมริซีและนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล รายนามนี้ไม่สิ้นสุดจนกระทั่งถึงนักบุญยอห์น บอสโก และบุญ-

ราศีเทเรซาแห่งกัลกัตตา บุญราศีพระสันตะปาปา เปาโล ที่ 6 ทรงยืนยันว่า “หากปราศจากเครื่องหมายที่เป็นรูปธรรมนี้ เมตตาธรรมของพระศาสนจักรทั้งมวลก็เสี่ยงที่จะเย็นชา และเกลือแห่งความเชื่อก็จะละลายไปในกระแสของโลก” (*Evangelica Testificatio* 3)

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเชื่อเชิญคริสตชนให้ใช้เวลาในปีนี้ก่อนอื่นเพื่อขอบพระคุณพระเจ้า และรำลึกถึงพระพรที่ได้รับด้วยความกตัญญูและความซื่อสัตย์ของนักบวชที่มีต่อพระพรพิเศษของบรรดาผู้ก่อตั้งคณะ ข้าพเจ้าขอเชิญท่านทุกคนให้มาพบปะกับบรรดานักบวช และชื่นชมยินดีพร้อมกับพวกเขา ร่วมแบ่งปันปัญหาความยุ่งยาก และร่วมมือกับพวกเขาเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อพันธกิจการแพร่ธรรมซึ่งเป็นของพระศาสนจักรทั้งมวล

ข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระเจ้าในความบังเอิญที่ปีนักบวชนี้ตรงกับสมัชชาพระสังฆราชเกี่ยวกับครอบครัว ชีวิตครอบครัวและชีวิตนักบวชเป็นกระแสเรียกแห่งพระหรรษทานสำหรับทุกคน เป็นพื้นที่ของความเป็นมนุษย์ในการสร้างความสัมพันธ์ที่มีชีวิต เป็นสถานที่แห่งการประกาศพระวรสาร ทั้งสำหรับฆราวาสและนักบวช

3. ข้าพเจ้าขอเขียนถึงบรรดานักบวชและสมาชิกของคณะในพระศาสนจักรที่มีธรรมเนียมประเพณีแตกต่างจากประเพณีคาทอลิก อารามนักพรตเป็นมรดกของพระศาสนจักร ซึ่งยังคงมีชีวิตชีวา มาก ทั้งในพระศาสนจักรออร์ทอดอกซ์และในพระศาสนจักรคาทอลิก มรดกนี้ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ในบรรดาหมู่คณะของพระศาสนจักรในยุคสมัยการปฏิรูปพระศาสนจักร และยังก่อให้เกิดรูปแบบใหม่ของหมู่คณะภราดรภาพ

สมณกระทรวงเพื่อชีวิตนักบวชและสมาคมชีวิตแพร่ธรรม ได้วางแผนงานการพบปะของสมาชิกในพระศาสนจักรต่าง ๆ ข้าพเจ้าขอเป็นกำลังใจสำหรับการพบปะเหล่านี้ เพื่อการรู้จักกันและกันมากขึ้น อันก่อให้เกิดความเคารพและการร่วมมือซึ่งกันและกัน ในลักษณะที่คริสตศาสนสัมพันธ์ของชีวิตนักบวช จะเป็นการช่วยให้มุ่งสู่เอกภาพระหว่างพระศาสนจักรที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

4. เราไม่อาจลืมว่าปรากฏการณ์ของอารามนักพรตและคณะนักบวชนั้นมีอยู่ในทุกศาสนาสำคัญ ประสบการณ์การเสวนาระหว่างอารามต่าง ๆ ในพระศาสนจักรคาทอลิก และในศาสนาที่สำคัญยังคงมีอยู่ ข้าพเจ้าขอให้ปีนักบวชนี้เป็นการประเมินผลชีวิตที่ผ่านมา เพื่อให้บรรดานักบวชตระหนักในเรื่องนี้ และให้ถามตัวเองว่าเราจะกระทำการใดเพื่อนำไปสู่การรู้จักซึ่งกันและกันที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และเพื่อความร่วมมือกันในมิติการรับใช้ชีวิตมนุษย์

การเดินทางไปด้วยกันย่อมเป็นการเพิ่มพูนมากขึ้นเสมอ และสามารถเปิดเส้นทางใหม่ ๆ ในความสัมพันธ์ระหว่างประชากรและวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ในยุคนี้ดูเหมือนกลายเป็นอุปสรรคขัดขวาง

5. สุดท้าย ข้าพเจ้าขอกล่าวต่อพี่น้องของข้าพเจ้าในสภาพระสังฆราช ขอให้ปีนี้เป็นโอกาสที่จะต้อนรับบรรดานักบวชฉันมิตร และด้วยความชื่นชมยินดี ชีวิตนักบวชเป็นต้นทุนฝ่ายจิตที่เป็นประโยชน์ต่อพระกายของพระคริสตเจ้าทั้งครบ (เทียบ LG 43) ไม่เฉพาะครอบครัวชีวิตนักบวชเท่านั้น “ชีวิต

นักบวชเป็นพระพรของพระศาสนจักร เกิดขึ้นในพระศาสนจักร เติบโตขึ้นในพระศาสนจักร และมุ่งสู่พระศาสนจักร” ด้วยเหตุนี้ ในฐานะที่เป็นพระพรของพระศาสนจักร ชีวิตนักบวชจึงไม่ใช่สภาพที่แยกตัวออกมา แต่เป็นชีวิตของพระศาสนจักร อยู่ตรงใจกลางพระศาสนจักร และเป็นปัจจัยสำคัญของพันธกิจ ในฐานะเป็นการแสดงออกถึงธรรมชาติอันใกล้ชิดของกระแสเรียกคริสตชน และการที่พระศาสนจักรผู้เป็นเจ้าของมุ่งไปหาเจ้าบ่าวแต่เพียงพระองค์เดียว เพราะ “พระศาสนจักรร่วมอยู่ในชีวิตและความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เอง” (LG 44)

ในบริบทนี้ ข้าพเจ้าจึงขอเชื้อเชิญท่าน บรรดาพระสังฆราชของพระศาสนจักรท้องถิ่น ให้ส่งเสริมพระพรพิเศษต่าง ๆ ทั้งที่มีอยู่แล้วในประวัติศาสตร์และที่เกิดขึ้นใหม่ ด้วยการสนับสนุนคำจูง ช่วยเหลือในการพิเคราะห์แยกแยะ และมอบความรักให้ ในสถานการณ์ที่ทุกข์ทรมาน หรือในความอ่อนแอที่เกิดขึ้นกับนักบวช และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเทศน์สอนให้ประชากรของพระเจ้าเข้าใจถึงคุณค่าของชีวิตนักบวช ในลักษณะที่สะท้อนความมั่งคั่งและความศักดิ์สิทธิ์ในพระศาสนจักร

ข้าพเจ้าขอถวายปีนักบวชนี้แด่พระนางมารีย์พรหมจารีแห่งการรับฟังและการพิศเพ่งรำพึง ผู้ทรงเป็นสาวกศิษย์คนแรกของพระบุตร พระนางมารีย์ทรงเป็นธิดาที่รักยิ่งของพระบิดา และทรงได้รับพระพรแห่งพระหรรษทานทุกประการ ขอพระนางทรงเป็นแบบอย่างสำหรับเราในการติดตามพระคริสตเจ้าในความรักของพระเจ้าและในการรับใช้เพื่อนมนุษย์

ด้วยความสำนึกในพระพรและแสงสว่างที่พระเจ้าทรงเพิ่มพูนให้แก่ท่าน ข้าพเจ้าขออำนวยการมายังทุกท่าน

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
วาติกัน

21 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014

ฉลองการถวายองค์ของพระนางมารีย์